

Zin in kunst

Jannie, je begon in de jaren tachtig beelden te maken. Wat betekent dat voor jou zelf?
Schoonheid, esthetiek is voor mij belangrijk. Ik wil contact maken met de werkelijkheid en zoek altijd naar wat ik mooi vind. In schoonheid proef ik ook iets van God. Met mijn beelden probeer ik contact te maken met anderen. Als ik hen portretteer ontstaat dat in wisselwerking met hen en voor mij is het fascinerend dat er dan iets bij mij van binnen naar buiten komt.

In die beginjaren werkte je vooral gestileerd, soms naar het abstracte toe. Nu zijn de beelden veel figuratiever, meer realistisch. Heeft dat een reden?

Met de jaren kijk ik veel preciezer. Bij Pictura in Dordrecht heb ik een paar jaren tweewekelijks naaktmodellen getekend. Nu ik in brons werk, soms in opdracht, kies ik voor deze realistische stijl. Mogelijk ga ik in de toekomst weer abstracter werken.

Hoe ontstaat in jou een beeld van een persoon of van een gezin?

Door te kijken. Goed kijken en uitgebreid in gesprek treden met de geportretteerden. Ik leer hen kennen, maak veel foto's en gaandeweg blijft er iets bij mij hangen dat mij raakt. Dat vele modeltekenen betekende in eerste instantie vooral technisch bezig zijn, maar het leerde me ook oog te hebben voor wat je vooraf niet zag.

Welke invloed hebben geportretteerden op het beeld dat jij gaat maken?

Zoals gezegd, ik praat eerst met hen, zie ze onderling bezig, vraag naar hun wensen. Dan maak ik schetsen, werk aan een eerste, ruw voorstel in klei en bespreek dat. Als zij het concept zien zitten werk ik mijn idee uit in was of klei. Elke keer kom ik zo op iets anders uit. Ik wil ook niet twee keer eenzelfde compositie maken. Dus het ligt steeds bij nieuwe opdrachten open wat het gaat worden.

Heb je een bepaald beeld dat jouw favoriet is? Er valt een stilte, dan:

In zekere zin het laatste beeld dat ik gemaakt heb. Waar ik pas mijn hele ziel en zaligheid aan gaf zit ook het dichtste bij.

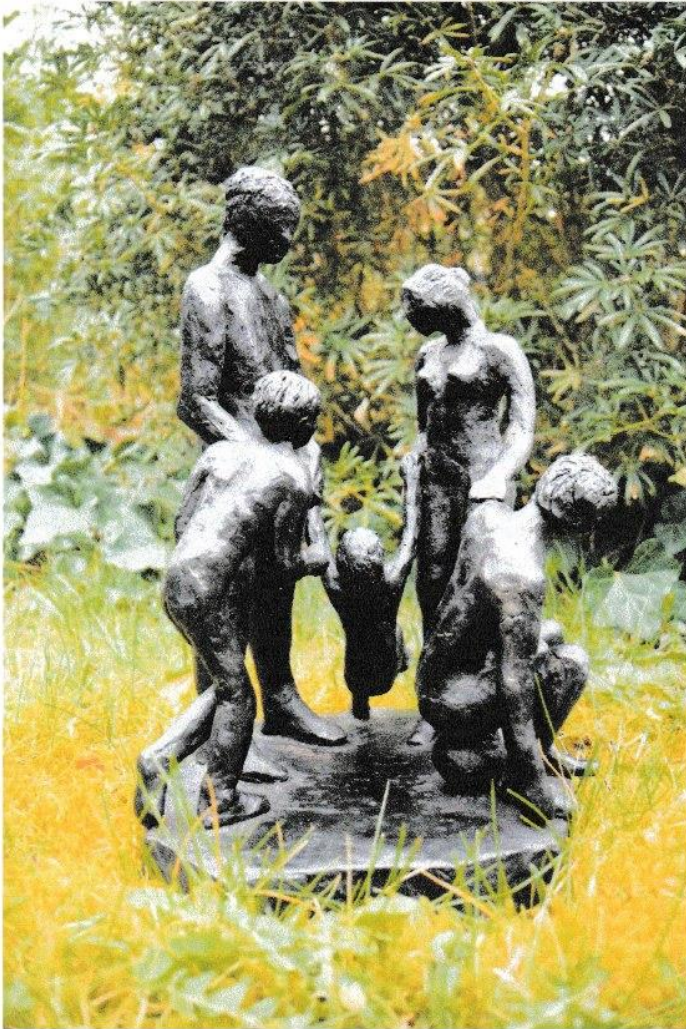
Ik begreep dat Marjolein, jouw docente het afgelopen seizoen, na het zien van een gezinsbeeld gezegd heeft: "Wie kan dit nou niet willen?" Wat bedoelde zij daarmee?

Dat was vooral een aanmoediging. Eigenlijk zegt ze, dat ik niet te bescheiden moet zijn. Zij gelooft dat veel meer mensen het gewoon leuk vinden om een beeld te krijgen van zichzelf of van hun geliefden.

Je bent nu weer in de leer bij Trudie. Waarom? Wat verwacht je na zoveel jaar daar nog van?

Van haar denk ik te kunnen opsteken hoe ik nog lossler kan werken. Wél uitdrukken met een beeld wat ik bedoel, maar niet te precies. Genoeg om goed weer te geven wat ik in de ander gezien heb. Zij is daar heel goed in.

Wat zou jij aankomende kunstenaars willen bijbrengen?
Nee, zelf ga ik geen les meer geven. Ik zou ze adviseren: zoek een goeie kunstenaar, neem les. En blijf vooral leren.

Wat is voor jou het verschil tussen beeldhouwen en beelden maken in brons of klei?

Nou ja, een beeldhouwer haalt weg. Dat is onherroepelijk, je kunt er niet weer iets aanplakken. Nu ben ik wel voorzichtig genoeg daarvoor, maar ik hou meer van het tactiele. Met was of klei vormen en kneden tot je hebt wat er van binnen leeft.

Je hebt pas een eigen website gemaakt. Die staat op jouw naam, maar begint met: 'Zin in kunst'. Wat bedoel je daarmee?

Eigenlijk meerdere dingen. Allereerst zin om kunst te maken. Dat heb ik en ik hoop dat meer mensen dat verlangen krijgen en aan de slag gaan. Maar ook de kant van zingeving. Dat je je bestemming ervaart als je met kunst bezig bent, zeker ook als kunstenaar. Hopelijk wordt met die woorden 'Zin in kunst' het aangewakkerd: er zin in hebben. Deze verwoording wijst natuurlijk ook op de kant van betekenis, dat het werk zinnig is. Ergens naar verwijst. Een visueel kunstwerk - of dat nou van keramiek of brons is, een schilderij, collage, whatever - maar goed dat visuele verwijst vaak beter naar wat je als betekenisvol ervaart dan woorden kunnen doen. Al probeer ik met m'n gedichten die heenwijzing naar zinvolheid, die betekenislaag, toch ook te benaderen.

Tot slot. Wat is kunst, volgens jou?

Pfff, dat is heel moeilijk te omschrijven. Ik denk aan het bijzondere gewoon maken en het gewone bijzonder. Er zijn heel veel verschillende opvattingen over kunst. Je geeft met kunst jouw zicht op de werkelijkheid. Maar dit is eigenlijk een vraag waar ik niet een pakkend antwoord op heb. Ik zoek niet naar definities, ik ben liever aan de slag.

Op www.jannievandijken.nl worden de hier geprinte beelden wat meer toegelicht. Daarnaast vind je op de website foto's van meer plastieken en van o.a. aquarellen, collages, artquills en pentekeningen.

Wie wil reageren naar Jannie kan dat doen via het contactformulier op de website of nog rechtstreekser telefonisch: 06 24 84 09 06.